

Топ-теми:

- Арешт Єрмака
- Корупційна мафія Міндіча в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

Головна

Статті

Конфлікти

Кримінал

Співучасник вбивства контррозвідника Хараберюша після обміну і

Співучасник вбивства контррозвідника Хараберюша після обміну приплив в Україну і оскаржує вирок

[Читати на русском](#)

Співучасник вбивства контррозвідника Хараберюша після обміну приплив в Україну і оскаржує вирок

Засуджений за теракт і обміняний в «ДНР» громадянин Сергій Пастухов випадково вернувся в Україну і потрапив за ґрати. Наприкінці минулого року йому дозволили оскаржити вирок.

Обмін як уникнення покарання

31 березня 2017 року в Центральному районі Маріуполя у результаті вибуху за кермом автомобіля загинув полковник Служби безпеки України Олександр Хараберюш.

За пів року після цього в Одесі затримали Юлію Просолову, 1988 р.н. із Донецька,

яка, за версією слідства, заклала вибухівку в машину Хараберюша.

Ще один фігурант цієї історії – пенсіонер Едуард Бондаренко. У березні 2016 року він поїхав до окупованого Донецька, зустрівся з представниками «Міністерства держбезпеки ДНР» і попросив допомоги у вирішенні побутових проблем його доньки-студентки одного з вищих навчальних закладів «ДНР». Навзаєм чоловік погодився передавати інформацію щодо кількості, різновидів і місць дислокації військової техніки та особового складу Збройних сил України.

Бондаренко і Пастухов

Третій співучасник – Сергій Пастухов, на момент подій віком близько 40 років. Офіційно безробітний він проживав із цивільною дружиною та її сином. У минулому неодноразово судимий – за грабіж, незаконні операції з металобрухтом, а в 2016 році за крадіжку отримав три роки умовно. Приблизно у березні 2017 року з корисливих мотивів Пастухов погодився допомагати представникам «ДНР» у терористичних актах шляхом зберігання та перевезення вибухівки.

За матеріалами справи, Пастухов привіз вибухівку до Маріуполя в пакеті з продуктами. Поруч із кафе «Чебуречна» між житловими будинками №№ 98-91 по проспекту Металургів у Маріуполі до нього підійшла раніше незнайома Юлія Просолова і сказала кодову фразу: «Я за посилкою від тітки. Ви повинні мені передати поїсти». Дівчина забрала пакет і сховала його між гаражами. Бондаренко відшукав «передачу» і зібрав вибуховий пристрій до купи. Близько 4 ранку Просолова прикріпила вибухівку до днища автомобіля Хараберюша.

За свою роботу Просолова отримала 15 тисяч доларів. Пастухову, який перевіз вибухівку, заплатили 800 грн і дали 1000 грн на таксі. Бондаренко за те, що зібрав вибуховий пристрій, отримав винагороду у невстановленому слідством розмірі.

Про Пастухова відомо, що він після загибелі Хараберюша продовжував співпрацю з «ДНР», шукав надійних людей, які б також могли перевозити вибухівку. У кінці березня 2018 року він вчергове отримав елементи вибухівки і заховав в упаковках з борошном, які попросив товариша потримати в себе вдома.

Пастухова і Бондаренка затримали через рік після загибелі Хараберюша. Просолова впізнала Пастухова як людину, що передала їй пакет із вибухівкою.

25 вересня 2018 року Просолову в закритому засіданні засудили до 12 років в'язниці. Через рік її спільники визнали вину і отримали аналогічний вирок.

Усіх трьох – Просолову, Пастухова і Бондаренка – обміняли на українських громадян, які утримувалися в тюрмах терористів «ДНР»/«ЛНР».

Пастухова і Бондаренка обмінювали через три дні після вироку в грудні 2019-го в рамках Мінських домовленостей – звільнення і обміну всіх заручників і незаконно позбавлених волі, за принципом «всіх на всіх».

Випадкове повернення

Через пів року обміняний громадянин Пастухов знову опинився в Україні. Його затримали і помістили до Маріупольського слідчого ізолятора. Через чотири дні після цього він подав скаргу на вирок, посиляючись на те, що у зв'язку з обміном не зміг скористатися правом на апеляцію. Він стверджував, що вину визнав вимушено і своє повернення в Україну пояснив тим, що розвідники СБУ викрали його з окупованої

території.

Донецький апеляційний суд Пастухову відмовив, вказуючи на те, що засуджений і його адвокат не навели поважних причин для пропуску строку на апеляційне оскарження. Але в березні 2021 року Верховний суд визнав рішення невмотивованим і скасував. Та через кілька місяців апеляційний суд виніс аналогічне рішення.

У грудні 2022 року ухвалу апеляційного суду знову скасували. Верховний суд вважав, що нижча інстанція не оцінила доводи Пастухова і його захисника, що одразу після оголошення вироку і звільнення з-під варти він перебував під контролем правоохоронних органів, а потім – під контролем органів на тимчасово окупованій непідконтрольній Україні території і, ймовірно, не мав можливості звернутися за захистом та правовою допомогою.

У квітні 2023 року Дніпровський апеляційний суд вкотре клопотання Пастухова не задовольнив.

Досліджувалися офіційні документи, які підтверджують, що 23 вересня 2019 року, тобто за три місяці до вироку, Пастухов дав добровільну згоду на обмін. Після цього він постійно спілкувався із представниками Міжнародного комітету Червоного Хреста. А 29 грудня 2019 року, в рамках взаємного звільнення, за власним бажанням перемістився на тимчасово окуповану територію Донецької області.

У червні 2020 року при затриманні Пастухов пояснив, що після обміну залишився в окупованому Донецьку. Там він жив за рахунок матеріальної допомоги матері та дружини, які мешкають на підконтрольній Україні території у місті Курахове. Дружина їздила до нього в гості у Донецьк. У червні 2019 року Пастухов гостював у товариша і вони вживали спиртні напої. 13 червня чоловіки вдвох на маршрутному таксі поїхали до Петровського району міста Донецьк, щоб половити раків на ставку поблизу села Олександрівка Мар'їнського району. Під час ловлі раків до них підійшли українські військовослужбовці і, щоб з'ясувати хто вони такі, відвели їх у поліцію.

Із матеріалів справи вбачається, що Пастухов начебто пояснив, що переплив цей ставок і саме так опинився на підконтрольній Україні території, де був затриманий. Коли стало відомо, що чоловік засуджений до 12 років ув'язнення, то його одразу взяли під варту. Таким чином, версія про викрадення працівниками СБУ спростовується поясненнями самого ж Пастухова після затримання.

Можливість апеляції

Дніпровський апеляційний суд у рішенні від 12 квітня 2023 року пояснив, що Пастухов, погодившись на обмін, вирішив не оскаржувати вирок, оскільки знав, що цей вирок не буде виконуватися на окупованій території, а він планував проживати саме на непідконтрольній українській владі Донеччині. Ніякого тиску щодо визнання вини і згоди на обмін не встановлено.

«Визнання його вини, проходження процедури обміну та подальшого переміщення на непідконтрольну Україні територію, колегія суддів розцінює як спосіб уникнути кримінальної відповідальності за скоєне», – йдеться в ухвалі.

Засуджений ініціював апеляцію тільки тому, що був затриманий внаслідок випадкового потрапляння на підконтрольну Україні територію і коли зрозумів, що відбуватиме тривале тюремне покарання.

Перебуваючи на непідконтрольній Україні Пастухов не хворів, на стаціонарі в лікарні не знаходився, в умовах ізоляції не перебував. Він весь цей час мешкав в окупованому Донецьку, де вільно пересувався, проводив дозвілля із товаришем і мав неодноразові зустрічі зі своєю цивільною дружиною, яка приїздила до нього з підконтрольної Україні території. Пастухов міг передати жінці апеляційну скаргу або попросити укласти від його імені угоду будь-яким адвокатом чи зв'язатись зі своїми захисниками. Засуджений не скотракував по телефону з адвокатами, які представляли його в першій інстанції, щоб скористатися правом на апеляційне оскарження вироку. Зрештою, як вважає суд, Пастухов міг і сам приїхати на підконтрольну Україні територію, щоб подати апеляцію. Адже протягом 2019-2020 років були безперервні пасажирські перевезення із непідконтрольної території, з міста Донецька, до будь-якого найближчого міста на підконтрольній Україні території.

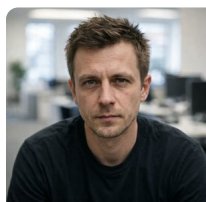
У вересні 2023 року Верховний суд знову скасував рішення як таке, що недостатньо мотивоване. Апеляційний суд нібито не взяв до уваги та не оцінив доводи, що на окупованій території засуджений не мав можливості оскаржити вирок в апеляційному порядку і тільки в червні 2020 року після затримання зміг звернутися за захистом і правовою допомогою.

У листопаді минулого року Дніпровський апеляційний суд врешті-решт задовольнив клопотання Пастухова і його адвоката та поновив строк на апеляційне оскарження вироку.

Наразі відомо, що після окупації Маріуполя Пастухов утримується далеко від лінії фронту – у держустанові «Сокирянська виправна колонія №67» в Чернівецькій області. У судових засіданнях він бере участь у режимі відеоконференції.

sudreporter.org

Теги: [Теракт](#) [Бондаренко Едуард](#) [Бондаренко Эдуард](#) [вбивство](#) [Убийство](#) [Просолова Юлия](#) [вирок](#) [Приговор](#)
[Пастухов Сергей](#) [Хараберюш Олександр](#) [обмін полоненими](#) [Обмен пленными](#) [ДНР](#)

Сергій Климчук

ОГЛЯДАЧ КРИМІНАЛЬНИХ НОВИН

🕒 09 січня 2024 г., 11:16 👁️ Переглядів: 3170

💬 Коментарі: 0

🖨️ Роздрукувати

✉️ Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Головна

Про нас
Статті
Архів
Закони
Контакти

Новини

Рейдерство
Корупція
Економіка
Новини світу

Конфлікти

Політика
Корпоративні
конфлікти
Кримінал

Позиція

Коментарі
Різне

Думка

Політика
Економіка

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.